

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/264/2024/7244/RN

Katowice, dnia 07.10.2024r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572),

po rozpatrzeniu odwołania inwestora – P P J – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „L P J” z siedzibą w Wojkowicach – zawartego w piśmie z dnia 29 marca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Będzina z dnia 14 marca 2024r. znak RKS.6220.9.2024”, od decyzji Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska i Gospodarki Odpadami w Urzędzie Miasta Będzina, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Będzina, Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 14 marca 2024r., o treści sentencji: „orzekam odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą Zbieranie i przetwarzanie odpadów na terenie działki Nr 40/7 k.m. 54 w Będzinie. Postępowanie administracyjne prowadzone na wniosek P P J prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą L P J w Wojkowicach.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu:	Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie:	Katarzyna Stebnicka
	Kamila Koziara

na posiedzeniu w dniu 7 października 2024r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 14 marca 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2017r. poz. 1257), art. 59a ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1094 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku inwestora – P P J – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „L P J” z siedzibą w Wojkowicach – w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Zbieranie i przetwarzanie odpadów na terenie działki Nr 40/7 w Będzinie”, orzekł jak wskazano na wstępie.

W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożył inwestor – P P J – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „L P J” z siedzibą w Wojkowicach. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 29 marca 2024r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji

Prezydenta Miasta Będzina z dnia 14 marca 2024r. znak RKS.6220.9.2024”) odwołująca się strona wyraziła niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżyła je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

1) przepisów prawa procesowego, to jest:

- a) art. 7, art. 10 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, polegające na braku kompleksowej oceny dokumentów i wyjaśnień prezentowanych przez odwołującą się stronę na etapie postępowania przed organem pierwszej instancji, które to naruszenie sprowadza się przede wszystkim do:
- braku jakiegokolwiek odniesienia się do dokumentu w postaci karty informacyjnej przedsięwzięcia i przywołanych w niej regulacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
 - braku podjęcia jakichkolwiek czynności, w tym nieprzeprowadzanie wizji lokalnej (ogłędzin) nieruchomości, zmierzających do ustalenia stanu faktycznego, ze szczególnym uwzględnieniem aktualnego faktycznego zagospodarowania nieruchomości, jak również nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju i charakteru działalności prowadzonej już aktualnie na nieruchomościach bezpośrednio sąsiadujących;
 - nieuczynienia jakichkolwiek ustaleń, w jakim zakresie ma miejsce twierdzona przez organ pierwszej instancji „niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego”, zwłaszcza wobec sporządzonej w piśmie Nr WN.6724.6.2023, adresowanym do spółki PPHU PROBYT sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie, informacji, że działalność w zakresie recyklingu (przetwarzania odpadów) na terenie działki Nr 40/7, karta mapy 54 położonej w Będzinie, jest zgodna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;

2) przepisów prawa materialnego, to jest:

- a) art. 59 a ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez uznanie, że projektowana przez odwołującą się stronę działalność (szczegółowo opisana we wniosku o wydanie decyzji) jest sprzeczna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (uchwały Rady Miejskiej Będzina Nr XLVI/855/2009 z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina, dla terenu położonego w dzielnicy Śródmieście), gdzie działka Nr 40/7 położona w Będzinie przy ul. Kościuszki 100 jest oznaczona jako tereny zabudowy produkcyjno – usługowej (oznaczenie terenu 1 PU).

Wskazując na powyższe odwołująca się strona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na terenie działki Nr 40/7 w gminie Będzin, zgodnie ze złożonym wnioskiem, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu odwołania odwołująca się strona przedstawiła swoje stanowisko w sprawie. Do odwołania odwołująca się strona dołączyła kserokopię pisma organu pierwszej instancji Nr Wln.6724.6.2023 z dnia 17 maja 2023r., skierowanego do spółki PPHU PROBYT sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie oraz wydruk informacji odpowiadającej odpisowi pełnemu z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, pobranej dla spółki POSTAL sp. j. Mariusz Słabosz, Arkadiusz Krawiec w dniu 18 marca 2024r.

Pismem Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 9 kwietnia 2024r. organ pierwszej instancji przekazał ww. odwołanie do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – P P J – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „L P J” z siedzibą w Wojkowicach, pismem z dnia 2 listopada 2023r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, na podstawie art. 71 ust. 2 i art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wystąpił do organu pierwszej instancji o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na terenie działki Nr 40/7 k.m. 54 w Będzinie.

W treści ww. wniosku inwestor wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 82 i pkt 83 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41 – 47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów (pkt 82) i punkty do zbierania, w tym przeładunku: b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych (pkt 83 lit. b). Dalej wskazał, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia będzie niezbędna do uzyskania zezwolenia na przetwarzanie i zbieranie odpadów.

Do ww. pisma inwestor dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: kartę informacyjną przedsięwzięcia, sporządzoną w dniu 24 października 2023r.; kopię mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; kopię mapy ewidencyjnej; uproszczony wypis z rejestru gruntów sporządzony dla działki Nr 40/7 w Będzinie w dniu 12 września 2023r.; oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie wnioskowanej decyzji.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 2 listopada 2023r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, pobrany dla inwestora w dniu 23 listopada 2023r.

Pismem Nr WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023 z dnia 23 listopada 2023r., zatytułowanym: „Wezwanie”, organ pierwszej instancji wezwał inwestora do uzupełnienia ww. wniosku z dnia z dnia 2 listopada 2023r.

Pismem z dnia 30 listopada 2023r., zatytułowanym: „Odpowiedź na wezwanie znak: WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023 z dnia 23 listopada 2023 roku”, inwestor uzupełnił ww. wniosek z dnia z dnia 2 listopada 2023r. oraz nadesłał dodatkowe dokumenty.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 5 grudnia 2023r.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, pobrany dla inwestora w dniu 4 stycznia 2024r.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się niepodpisany wydruk zawierający wykaz stron postępowania, z treści którego wynika, że w postępowaniu jest więcej niż 10 stron.

Pismem Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 4 stycznia 2024r., zatytułowanym: „Zawiadomienie”, organ pierwszej instancji poinformował inwestora

oraz podmioty uznane za strony postępowania o wszczęciu na wniosek inwestora postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Zbieranie i przetwarzanie odpadów na terenie działki Nr 40/7 k.m. 54 w Będzinie.”

Pismem Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 4 stycznia 2024r., Kierownik Referatu Kształtowania Środowiska w Wydziale Ochrony Środowiska i Gospodarki Odpadami w Urzędzie Miasta Będzina wystąpił do Wydziału Inwestycji tego urzędu o sporządzenie wypisu oraz wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina dla działki Nr 40/7 k.m. 54 w Będzinie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się wypis oraz wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina, sporządzony dla działki Nr 40/7 k.m. 54 w Będzinie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) pismo osób fizycznych z dnia 11 stycznia 2024r.;
- 2) adnotacja z dnia 29 stycznia 2024r.;
- 3) pismo organu pierwszej instancji z dnia 7 lutego 2024r., skierowane do osoby fizycznej;
- 4) pismo organu pierwszej instancji z dnia 7 lutego 2024r., skierowane do osoby fizycznej.

Pismem Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 12 lutego 2024r., zatytułowanym: „Zawiadomienie”, organ pierwszej instancji poinformował inwestora oraz podmioty uznane za strony postępowania o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się adnotacja z dnia 13 lutego 2024r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 14 marca 2024r., orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodził się inwestor – P P J – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „L P J” z siedzibą w Wojkowicach – i w terminie złożył odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 29 marca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Będzina z dnia 14 marca 2024r. znak RKS.6220.9.2024”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112).

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 1 ww. ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Zgodnie z brzmieniem art. 72 ust. 1 ww. ustawy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania

robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a.

Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a ww. artykułu stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 80 ust. 2 zdanie 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być

uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Zbieranie i przetwarzanie odpadów na terenie działki Nr 40/7 k.m. 54 w Będzinie”, w świetle zapisów ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ustaleń organu pierwszej instancji oraz wyjaśnień inwestora, zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 82 i pkt 83 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41 – 47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów (pkt 82) i punkty do zbierania, w tym przeładunku: b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych (pkt 83 lit. b).

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne ww. odwołania inwestora – P P J – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „L P J” z siedzibą w Wojkowicach – zawartego w piśmie z dnia 29 marca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Będzina z dnia 14 marca 2024r. znak RKS.6220.9.2024”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 14 marca 2024r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że wyżej wymienione odwołanie zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania

administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania inwestora – P P J – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „L P J” z siedzibą w Wojkowicach – zawartego w piśmie z dnia 29 marca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Będzina z dnia 14 marca 2024r. znak RKS.6220.9.2024”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 14 marca 2024r., którą tenże organ odmówił wyrażenia zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 14 marca 2024r., zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 14 marca 2024r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłyby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania

administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 14 marca 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 59a ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, po rozpatrzeniu wniosku inwestora – P P J – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „L P J” z siedzibą w Wojkowicach – w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Zbieranie i przetwarzanie odpadów na terenie działki Nr 40/7 w Będzinie”, odmówił wydania zgody na realizację ww. przedsięwzięcia.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia. Wskazał m.in., że: „(...) Na wniosek z dnia 2 listopada 2023r., uzupełniony w dniu 5 grudnia 2023r. przez P P J prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą L P J w Wojkowicach zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia pod nazwą Zbieranie i przetwarzanie odpadów na terenie działki Nr 40/7 w Będzinie. Postępowanie prowadzące do wydania decyzji środowiskowej regulują przepisy powołanej na wstępie ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (...). Celem postępowania jest dokonanie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia przez określenie oraz analizę bezpośredniego i pośredniego wpływu inwestycji na środowisko oraz warunki zdrowia i życia ludzi. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, o czym stanowi art. 73 ust. 1 ustawy (...). Złożony wniosek spełniał wymogi art. 74 ust. 1 ustawy (...). Dla ustalenia stron postępowania zastosowano art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego uznający za stronę każdego, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Zgodnie z art. 74 ust. 3a ustawy (...), stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się: (...) Przepisy prawa materialnego – art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy (...) stanowią, że do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć m.in.

poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującą przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmujący obszar, na który będzie ono oddziaływać. Ustaleń dokonuje organ administracji w oparciu o przedłożone do wniosku dokumenty. W związku z tym, że liczba stron w postępowaniu przekraczała 10, strony postępowania były zawiadamiane w drodze obwieszczenia o podejmowanych czynnościach w toku prowadzonego postępowania. Stosowni do art. 71 ust. 2 uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Kwalifikacja przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (...). Przedmiotowa inwestycja spełnia kryteria z § 3 ust. 1 pkt 82 oraz 83 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco i oddziaływać na środowisko (...) i kwalifikuje się jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, który stanowi: 82) instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41 – 47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów; 83) punkty do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Zaplanowano realizowanie przedsięwzięcia na terenie działki o Nr 40/7, obręb 0001 Będzin. Działka od strony północnej otoczona jest terenami przemysłowymi. Od strony wschodniej również znajdują się tereny przemysłowe, za którymi znajdują się tory kolejowe. Od południowej strony, bezpośrednio za granicą działki zlokalizowana jest zabudowa zagrodowa. Od strony zachodniej w odległości około 20 m przepływa rzeka Czarna Przemsza, za którą znajdują się również tereny z zabudową zagrodową i przemysłową. Przedsięwzięcie polega na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów. Planuje się, że odpad o kodzie 17 04 11 (kable inne niż wymienione w 17 04 10) będzie transportowany wózkami widłowymi z miejsca jego magazynowania na miejsce posadowienia korowarki i rozdrabniacza oraz właściwej instalacji do recyklingu. Z korowarki i/lub rozdrabniacza odpad będzie kierowany na właściwą instalację do recyklingu składającą się z młyna rozdrabniającego wraz ze skrzynią sterowniczą i kompletną instalacją, systemu odpylającego, transportera taśmowego z silnikiem głównym, separatora wodnego. Wydajność instalacji wynosi 350 kg/h (maksymalnie), a w przeliczeniu na wydajność dobową około 8,4 Mg. W wyniku procesu recyklingu (odzysku) w instalacji powstaną odpady o kodach: 19 12 02 – Metale żelazne, 19 12 03 – Metale nieżelazne, 19 12 04 – Tworzywa sztuczne i guma. Poza procesem przetwarzania odpadów będzie prowadzone także zbieranie odpadów. Proces zbierania odpadów będzie dotyczył następujących rodzajów odpadów: 16 01 18 – Metale nieżelazne, 16 02 14 – Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13, 16 08 01 – Zużyte katalizatory zawierające złoto, srebro, ren, rod, pallad, iryd lub platynę (z wyłączeniem 16 08 07), 17 04 01 – Miedź, brąz, mosiądz, 17 04 02 – Aluminium, 17 04 03 – Ołów, 17 04 04 – Cynk, 17 04 05 – Żelazo i stal, 17 04 06 – Cyna, 17 04 07 – Mieszanki metali, 17 04 11 – Kable i inne niż wymienione w 17 04 10. Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina zatwierdzonym uchwałą Nr XLVI/855/2009 Rady Miejskiej Będzina z dnia 30 listopada 2009r. (Dz. U. Woj. Śląskiego z dnia 10 lutego 2010r. Nr 21 poz. 330) działka Nr 40/7 k.m. 54 przy ul. Kościuszki

przeznaczona jest pod: Tereny zabudowy produkcyjno – usługowej – symbol planu 1 PU. Na podstawie zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego a przede wszystkim w związku z zakazem lokalizacji inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska negatywnie została zaopiniowana realizacja inwestycji pod nazwą Zbieranie i przetwarzanie odpadów na terenie działki Nr 40/7 karta mapy 54 położonej w Będzinie przy ulicy Kościuszki. Szczególnie istotną dla niniejszej sprawy jest regulacja (...) art. 59a ust. 1 pkt 2 i ust. 3 pkt 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko: 1. Przystąpienie do: 1) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust 1 pkt 1, 2) analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2, 3) ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie wniosku o którym mowa w art. 69 ust. 1 – organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte. 3. W przypadku: 1) stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, 2) naruszenia kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 2 – organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Zgodnie z powołanymi przepisami właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie w każdym przypadku wydanie decyzji środowiskowej wymagać będzie obligatoryjnego wyczerpania form współdziałania organów. Takiego obowiązku nie będzie wówczas, gdy z mocy przepisów planu zagospodarowania przestrzennego zamierzone przedsięwzięcie jest sprzeczne z jego ustaleniami. Jeśli wskazana sprzeczność wyklucza realizację inwestycji, to organ powinien odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań. Podstawowym zagadnieniem podlegającym weryfikacji w przedmiotowym postępowaniu winna być zgodność planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami planu. Z materio dowodowego wynika, że w przedmiotowej sprawie występuje sprzeczność planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, czego dowodem jest pismo Nr WIn.6727.38.2024 z dnia 15 stycznia 2024r. Prezydenta Miasta Będzina, będącym wypisem z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina. Planowane przedsięwzięcie nie jest dopuszczalne na terenie objętym wnioskiem. W przypadku środowiskowych uwarunkowań w pierwszej kolejności organy oceniają zgodność inwestycji z zapisami uchwalonego miejscowego planu, który w niniejszej sprawie zakazuje lokalizowania przedmiotowej inwestycji na terenie wskazanym we wniosku o określenie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Dla rozstrzygnięcia ważne jest, że dopóki zapisy planu jako prawa miejscowego obowiązują, dopóty wiążą organ wydający rozstrzygnięcie. Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji niniejszej decyzji. (...).”

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania inwestora – P P J – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „L P J” z siedzibą w Wojkowicach – zawartego w piśmie z dnia 29 marca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Będzina z dnia 14 marca 2024r. znak RKS.6220.9.2024”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z

dnia 14 marca 2024r., którą tenże organ odmówił zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, Kolegium zauważa, że z zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji odmówił wydania zgody na realizację ww. przedsięwzięcia i odmowę wydania zgody na realizację ww. przedsięwzięcia uzasadnił tym, że w jego ocenie realizacja planowanej inwestycji jest sprzeczna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przy czym z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika w oparciu o jakie konkretne zapisy uchwały Rady Miejskiej Będzina Nr XLVI/855/2009 z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina, dla terenu położonego w dzielnicy Śródmieście, organ pierwszej instancji uznał, że realizacja przedmiotowej inwestycji jest sprzeczna z ustaleniami tego planu.

Kolegium wskazuje również, że w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji wskazał, że: „Z materiału dowodowego wynika, że w przedmiotowej sprawie występuje sprzeczność planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, czego dowodem jest pismo Nr WIn.6727.38.2024 z dnia 15 stycznia 2024r. Prezydenta Miasta Będzina, będącym wypisem z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina.”

Przy czym powyższe twierdzenie nie wynika również z materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym z przywołanego powyżej i znajdującego się w aktach sprawy wypisu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina, sporządzonego dla działki Nr 40/7 k.m. 54 w Będzinie.

Kolegium zauważa również, że w przywołanym powyżej i znajdującego się w aktach sprawy wypisie z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina, sporządzony dla działki Nr 40/7 k.m. 54 w Będzinie znajduje się jedynie zapis z treści którego wynika, że: „Wydział Inwestycji negatywnie opiniuje realizację inwestycji” i jest on powiązany z wynikającym z planu zakazem lokalizacji inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska. Przy czym w świetle zapisów § 67 ust. 4 pkt 2 uchwały Rady Miejskiej Będzina Nr XLVI/855/2009 z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina, dla terenu położonego w dzielnicy Śródmieście, na terenie oznaczonym w planie symbolem 1PU, na którym znajduje się również ww. nieruchomość na którym ma zostać zrealizowana ww. inwestycja, ustala się zakaz lokalizacji inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska /poza funkcjami wskazanymi powyżej/ – czego jednak organ pierwszej instancji w żaden sposób nie zbadał w toku postępowania i nie wyjaśnił w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Kolegium zwraca również uwagę, że odwołująca się strona do odwołania dołączyła kserokopię pisma organu pierwszej instancji Nr WIn.6724.6.2023 z dnia 17 maja 2023r., skierowanego do spółki PPHU PROBYT sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie z treści którego wynika, że działalność w zakresie recyklingu (przetwarzania odpadów) na terenie działki Nr 40/7, karta mapy 54 położonej w Będzinie, jest zgodna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zdaniem Kolegium, w zaskarżonym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji nie zbadał zatem oraz nie wykazał w sposób prawidłowy, że zaistniały podstawy do wydania decyzji odmawiającej wydania zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia z uwagi na niezgodność tego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że w tym zakresie organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w celu prawidłowego zebrania całego materiału dowodowego w sprawie i dokonania wszystkich niezbędnych ustaleń w sprawie i tym samym naruszył wcześniej już przywołane przepisy postępowania administracyjnego, a to art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 80 tego kodeksu. Kolegium zwraca zatem uwagę, że organ pierwszej instancji prowadząc postępowanie jest

zobowiązany do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i ustalenia wszystkich okoliczności istotnych w danej sprawie. Kolegium wskazuje dalej, iż z mocy art. 77 § 1 w związku z art. 75 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego na organie administracji publicznej ciąży obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przy dopuszczeniu jako dowodu wszystkiego, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Powyższe zaś ma istotne znaczenie dla prawidłowego podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. W myśl obowiązujących przepisów prawa obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy spoczywa na organie wydającym decyzję. Organ ten powinien dokonać oceny całego zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął. Fakty, na których organ administracyjny oparł rozstrzygnięcie winny zostać w sposób niezbity udowodnione. Zgodnie bowiem z art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. W wyroku z dnia 28 marca 2012r., sygn. akt: I OSK 563/11, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego, zgromadzonego i rozpatrzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści.” (Lex Nr 1145120) (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Kolegium raz jeszcze przypomina, posługując się przy tym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2018r., sygn. akt: II OSK 1903/17, w którym Sąd ten stwierdził: „Obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą zasadą swobodnej oceny dowodów. Swobodna ocena dowodów, aby nie przerodziła się w samowolę, musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, to jest po pierwsze – opierać się należy na materiale dowodowym zebranym przez organ, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach prawa. Po drugie ocena powinna być oparta na wszechstronnej ocenie całokształtu materiału dowodowego i po trzecie – organ powinien dokonać oceny znaczenia i wartości dowodów dla toczącej się sprawy, z zastrzeżeniem ograniczeń dotyczących dokumentów urzędowych, które mają na podstawie art. 76 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego szczególną moc dowodową. W końcu, po czwarte – rozumowanie, w wyniku którego organ ustala istnienie okoliczności faktycznych, powinno być zgodne z zasadami logiki. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego) (zob.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, OSNAPiUS 1995, Nr 7, poz. 83). Przepis art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego nie wyznacza organowi administracji publicznej merytorycznych reguł oceny wyników postępowania dowodowego, co skłania doktrynę i orzecznictwo do wniosku, że przepis ten statuuje zasadę swobodnej oceny dowodów. Jest ona przeciwieństwem legalnej (formalnej) teorii dowodowej, zgodnie z którą organ administracji publicznej jest związany przepisami prawa co do przyjęcia za miarodajne lub odrzucenia niektórych dowodów oraz przyznania pewnym dowodom wyższej mocy dowodowej przed innymi. (A. Wróbel, w: M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2000, s. 470). Organ administracyjny obowiązany jest rozpatrzyć nie

tylko poszczególne dowody z osobna, ale wszystkie dowody we wzajemnej łączności. Swobodna ocena dowodów, aby nie przekształciła się w samowolę, musi być bowiem dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz zachowaniem reguł tej oceny (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 sierpnia 2014r., sygn. akt: I OSK 1427/13).”

Zatem uchybienia w tym zakresie muszą skutkować uchyleniem decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji – ze wskazaniem, iż w tym zakresie postępowanie wyjaśniające należy ponownie przeprowadzić.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji w toku postępowania naruszył przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z tym naruszeniem art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu. Kolegium zauważa, że orzekając w sprawie organ pierwszej instancji nie dał szansy stronie – wnioskodawcy, na taką modyfikację wniosku, która uwzględniałaby argumentację organu pierwszej instancji w tym zakresie. Organ pierwszej instancji niewątpliwie naruszył tym samym przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie bowiem do treści § 1 tego artykułu, w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony – co miało miejsce w tym zakresie. Przepisy art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu stosuje się. Z kolei zgodnie z § 2 tego artykułu, w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1.

Przytoczony wyżej przepis stanowi uszczegółowienie zawartej w art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, a konkretnie wynikającego z niej obowiązku umożliwienia stronie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Na organ nałożony został dodatkowy obowiązek polegający na wskazaniu stronie zależnych od niej przesłanek, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z jej żądaniem (por. F. Elżanowski (w:) R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 4; str. 624). Przyjęte w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego rozwiązanie wzmacnia gwarancje pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy przez ukierunkowanie czynności strony dla ustalenia stanu faktycznego sprawy. Organ obowiązany jest bowiem poinformować stronę o np. spełnieniu przesłanek, od których przepis prawa materialnego uzależnia nadanie uprawnienia, zwolnienia z obowiązku. Przepis ten umożliwia stronie przedłożenie dodatkowych dowodów w celu wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony (por. B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 16; 508-509). Odnotować też należy, że ratio legis dodanego do kodeksu postępowania administracyjnego ustawą z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) przepisu art. 79a jest zmobilizowanie organów administracji do wnikliwego badania merytorycznej treści żądań strony na wszystkich etapach postępowania wszczynanego na żądanie strony i zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów – nie korzysta z takiej możliwości. Może to zapobiec wydaniu negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie oraz zaskarżeniu decyzji przez stronę i przedstawieniu tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego. W tym kontekście niewystarczające jest informowanie strony o możliwości zapoznania się z

aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (por. uzasadnienie projektu ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r., Sejm VIII kadencji, druk sejmowy Nr 1183, dostępny na stronie internetowej Sejmu RP www.sejm.gov.pl). Powiązanie konstrukcji obowiązku przewidzianego w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego z obowiązkiem ustanowionym w art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego wyraża się, po pierwsze, poprzez jednoczesną ich realizację w jednym zawiadomieniu kierowanym do strony, a po drugie - poprzez ustanowienie jednolitego terminu do zajęcia przez stronę stanowiska zarówno w kwestii zgromadzonego materiału dowodowego, jak i informacji organu sformułowanej na podstawie art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 lutego 2018r., sygn. akt II SA/Po 975/17 i powołane tam piśmiennictwo, dostępny na stronie internetowej Centralnej Bazy Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Tym samym stwierdzić należy, że w trakcie postępowania organ pierwszej instancji naruszył zasady postępowania administracyjnego, a w szczególności wcześniej już przytoczone art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego, co wyżej zostało już przedstawione.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien ww. kwestie dogłębnie wyjaśnić.

Kolegium wskazuje również dalej, że do decyzji organu pierwszej instancji nie została dołączona charakterystyka przedsięwzięcia. Kolegium zauważa, że charakterystyka przedsięwzięcia – stosownie do treści przepisu art. 82 ust. 3 ww. ustawy – stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W świetle ww. przepisu jest zatem w niezbędnym elemencie każdej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, której wydanie było poprzedzone przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko.

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałyby wskazane i ocenione całościowo materiały dowodowe zebrane w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez stronę decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Kolegium zauważa również, że nowy tekst jednolity kodeksu postępowania administracyjnego został opublikowany w Dz. U. z 2024r. pod poz. 572. Z kolei nowy tekst jednolity ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko został opublikowany w Dz. U. z 2024r. pod poz. 1112, co winien również uwzględnić organ pierwszej instancji ponownie orzekając w sprawie.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany również do usunięcia tego uchybienia.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. W pierwszej kolejności organ pierwszej instancji, w toku ponownego rozpatrywania sprawy, winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołującą się stronę i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania inwestora – P P J – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „L P J” z siedzibą w Wojkowicach – zawartego w piśmie z dnia 29 marca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Będzina z dnia 14 marca 2024r. znak RKS.6220.9.2024”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RKS.6220.9.2024 (WOŚiGO – RKŚ.6220.20.2023) z dnia 14 marca 2024r., Kolegium zauważa, że w znacznej części podzieliło argumenty zawarte w ww. odwołaniu. Przy czym podniesione w ww. odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w ww. odwołaniach na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu

pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

1. P P J – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „L P J” z siedzibą w Wojkowicach
ul. ...; ...
2. Strony postępowania w drodze obwieszczenia
3. Prezydent Miasta Będzina
ul. 11 Listopada 20; 42 – 500 Będzin
z aktami sprawy
4. aa